พฤติกรรมการปรับตัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย

นางสาว ณุชาดา เจริญพานิช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 ISBN 974-639-403-7 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BEHAVIORAL ADJUSTMENT OF THAI GARMENT MANUFACTURERS

Miss Nuchada Chareanpanich

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1998

ISBN 974-639-403-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การปรับตัวของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย
โดย	นางสาว ณุชาดา เจริญพานิช
ภาควิชา	เศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย รัตนโกมุท
บัณฑิตวิทยาลัย	บ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุม ัติใ ห้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสุ	งตรปริญญามหาบัณฑิต <u>.</u>
	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ นายแพทย์ศุภวัฒน์ ชุติวงศ์)
คณะกรรมการสอบวิทย	านิพนธ์
	Sm dreshy ประธานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร. จุฑา มนัสไพบูลย์)
	อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย รัตนโกมุท)
	กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ คงศักดิ์ สันติพฤกษวงศ์)
	กรรมการ (รองศาสตราจารย์ สามารถ เจียสกุล)

ณุชาดา เจริญพานิช : พฤติกรรมการปรับตัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเ^{สื้}อผ้าสำเร็จรูปในประเทศ ไทย (Behavioral Adjustment of Thai Garment Manufacturers) อ. ที่ปรึกษา : รศ. ดร. สมชาย รัตนโกมุท, 170 หน้า. ISBN 974-639-403-7

วัตถุประสงค์หลักของวิทยานิพนธ์นี้ คือ ศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อ ผ้าสำเร็จภูปของไทยในด้านการผลิตและการตลาด ในช่วงปี พ.ศ.2535 จนถึง ปี พ.ศ.2540 และศึกษาในด้าน แนวทางขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาล เพื่อดูความสามารถในการปรับตัวของผู้ผลิตในสภาวะ เศรษฐกิจตกต่ำ และดูการปรับตัวของผู้ผลิตเพื่อรองรับการเปิดเสรีทางด้านการค้าสิ่งทอตามกฎขององค์กรการ ค้าโลก นอกจากนี้ได้ทำการศึกษาข้อจำกัดในด้านการผลิตและการตลาดที่ส่งผลกระทบต่อการปรับตัว ซึ่งในการ ศึกษาได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ผลิตโดยการส่งแบบสอบถามไปยังกิจการต่าง ๆ โดยใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างอย่างง่ายจากสถานประกอบการที่เป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มไทย

จากการศึกษาการปรับตัวในด้านการผลิตพบว่า ผู้ผลิตขึ้นาดใหญ่และชนาดเล็กให้ความสำคัญกับการ ปรับตัวในด้านบุคลากรมากที่สุด รองลงมาคือวัตถุดิบและเครื่องจักร ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตขนาดกลางให้ ความสำคัญกับการปรับตัวในด้านบุคลากรและวัตถุดิบมากที่สุด ส่วนการปรับตัวในด้านการตลาดนั้น ผู้ผลิตได้ ทำการปรับตัวเพื่อรักษาตลาดภายในประเทศ และในขณะเดียวกันก็ได้ขยายตลาดต่างประเทศมากขึ้นด้วย ส่วน การปรับตัวในด้านแนวทางขั้นพื้นฐาน จากการศึกษาพบว่าผู้ผลิตขนาดใหญ่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลมาก กว่าผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยได้รับความช่วยเหลือในด้านการลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักร มากที่สุด

จากการศึกษาข้อจำกัดที่ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวในด้านการผลิตและการตลาด พบว่า ข้อจำกัดที่ส่ง ผลกระทบต่อการปรับตัวในด้านการผลิตของผู้ผลิตขนาดใหญ่และขนาดเล็กมากที่สุด ได้แก่ ค่าเงิน รองลงมา คือ วัตถุดิบ ในขณะที่ข้อจำกัดในด้านทุนส่งผลกระทบต่อการปรับตัวของผู้ผลิตขนาดกลางมากที่สุด และข้อจำกัดใน ด้านสาธารณูปโภคส่งผลกระทบต่อการปรับตัวของผู้ผลิตทั้ง 3 ขนาดน้อยที่สุด ส่วนการศึกษาข้อจำกัดของการ ปรับตัวในด้านการตลาด พบว่า ข้อจำกัดในด้านคุณภาพสินค้าส่งผลกระทบต่อการปรับตัวในด้านการตลาดของ ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดกลาง และขนาดเล็กมากที่สุด และข้อจำกัดในด้านระบบข้อมูลข่าวสาร ส่งผลกระทบ ต่อการปรับตัวของผู้ผลิตทั้ง 2 ขนาด น้อยที่สุด ในขณะที่การปรับตัวของผู้ผลิตขนาดใหญ่ได้รับผลกระทบจากข้อ จำกัดในด้านการกีดกันทางการค้ามากที่สุด และได้รับผลกระทบจากข้อจำกัดในด้านคุณภาพสินค้าน้อยที่สุด

โดยสรุปแล้วผู้ผลิตขนาดใหญ่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวด้านการผลิตมากที่สุด ในขณะที่ผู้ผลิต ขนาดกลาง และขนาดเล็กให้ความสำคัญกับการปรับตัวด้านการตลาดมากที่สุด ส่วนการปรับตัวในด้านแนวทาง ขั้นพื้นฐาน ผู้ผลิตทั้ง 3 ขนาดให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ภาควิชา	เครษฐศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต โมชาลา เจริกาพานิช	
	เครษฐศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🎾 🚄	
ปีการศึกษา	2541	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	

3972579629 : MAJOR ECONOMICS

KEY WORD: ADJUSTMENT / GARMENT INDUSTRY

NUCHADA CHAREANPANICH: BEHAVIORAL ADJUSTMENT OF THAI GARMENT MANUFACTURERS. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. SOMCHAI RATANAKOMUT, Ph.D. 170 pp. ISBN 974-639-403-7.

The objective of this study is to investigate the behavioral adjustments, in production and marketing, of the Thai garment manufacturers and some basic government policies related with the issue during the period 1992-1997. The study looked at the adjustment capacity during the economic downturn and the producer's adjustment behavior in response to the liberalization of textile trade according the rules and regulations imposed by the World Trade Organization. The study also touched on the production and market restrictions which linked to the behavioral adjustment. It was based on the Simple Random Sampling of members of the Thai Garment Manufacturers Association.

For production adjustment, it was found that both large and small size producers emphasized, firstly, adjustment in personnel followed by adjustment in raw materials and machinery, respectively. The medium size producers emphasized more on the adjustment in personnel and raw materials. For market adjustment, all of the producers emphasized protection of its domestic market as well as expansion of the foreign market. For the aspect of basic industrial infrastructure, the large producers obtained more government assistance than the medium and small size producers through reductions of import tariffs on raw materials and machineries.

For the impact of restrictions on production and marketing, it was found that, the most significant restrictions for large and small size producers were exchange rate followed by raw materials, while the financial restrictions was important for medium size producers. The least important restrictive factor for all producers was the basic infrastructure, i.e. water supply, electricity and transportation. For market restrictions, it was found that quality restrictions produced more problem for medium and small size producers, while the restrictions on information produced the least problem. The large producers faced more problems related with trade restrictions while they were facing less problem with quality.

The large producers emphasized most on the production adjustment while the medium and small producers emphasized most on market adjustment. All of them gave the least attention to basic industrial infrastructure.

ภาควิชา	เครษฐศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต ณชาดา เจริญพาพิช
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 💮 –
ปีการศึกษา	2541	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ลำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย รัตนโกมุท อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยมาด้วยดี ตลอด นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. จุฑา มนัสไพบูลย์ ในการให้ความกรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ คงศักดิ์ สันติพฤกษวงศ์ และรองศาสตราจารย์ สามารถ เจียสกุล ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของข้าพเจ้าที่ให้ความสนับสนุน ด้านทุนการศึกษา และเป็นกำลังใจในการศึกษาตลอดเวลา

ข้าพเจ้าหวังว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงมีประโยชน์ต่อผู้สนใจบ้างพอสมควร ข้อดีของ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ข้าพเจ้าขอมอบให้ผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือทุกท่าน หากมีข้อบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว และขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ณุชาดา เจริญพานิช

สารบัญ

			หน้า
บทคัด	ย่อภาษ	ษาไทย	9
บทคัด	ย่อภาษ	ษาอังกฤษ	ৰ
กิตติก	รรมปร	ะกาศ	ବ୍ଥ
สารบัเ	ญ		ข
สารบั	ญตารา	١	ៗ
สารบั	ญภาพ.		เท
บทที่			
1	บทนํ	1	1
	1.1	ปัญหาและความสำคัญ	1
	1.2	วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
	1.3	ขอบเขตการศึกษา	3
	1.4	นิยามการศึกษา	4
	1.5	วิธีการศึกษา	5
	1.6	วิธีการก็บรวบรวมข้อมูล	11
	1.7	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
	1.8	โครงสร้างวิทยานิพนธ์	13
2	วรรถ	นกรรมปริทัศน์	17
	2.1	การค้าระหว่างประเทศ	17
	2.2	อุปสงค์	22
	2.3	ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียน	23
	2.4	ลักษณะโดยทั่วไป	24
3	สภา	พทั่วไปของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย	28
	3.1	ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปใน	
		ประเทศไทย	28
	3.2	ความสำคัญของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในปัจจุบัน	30
		3.2.1 ด้านมลค่าเพิ่ม	30

สารบัญ (ต่อ)

				หน้
		3.2.2	ด้านการจ้างงาน	33
		3.2.3	ด้านการส่งออกเพื่อนำเข้ารายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ	36
		3.2.4	ด้านรายได้ที่อุตสาหกรรมนี้ให้แก่ภาครัฐ	41
		3.2.5	อุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นๆ	42
	3.3	โครงสร้	ก้างของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป	42
		3.3.1	วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต	43
		3.3.2	จำนวนคนงาน	44
		3.3.3	จำนวนเครื่องจักรและเทคโนโลยีการผลิต	47
		3.3.4	จำนวนโรงงาน	49
		3.3.5	ปริมาณการผลิต	50
	3.4	ภาวะต	ลาดของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป	51
		3.4.1	ภาวะตลาดภายในประเทศ	52
		3.4.2	ภาวะตลาดต่างประเทศ	56
	3.5	นโยบา	ยของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป	59
		3.5.1	นโยบายทางด้านการควบคุมดูแล	59
		3.5.2	นโยบายทางด้านการคุ้มครองทางการค้า	61
		3.5.3	นโยบายทางด้านการส่งเสริม	62
4	พฤติ	กรรมกา	รปรับตัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป	65
	4.1	ด้านกา	ารผลิต	66
		4.1.1	การปรับตัวในด้านการผลิต	67
		4.1.2	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการผลิต	75
	4.2	ด้านกา	ารตลาด	82
		4.2.1	การปรับตัวในด้านการตลาด	85
		4.2.2	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการตลาด	88
	4.3	ด้านแน	เวทางขั้นพื้นฐาน	92

สารบัญ (ต่อ)

			หน้า
5	แนวา	ทางแก้ไขปัญหาในอุตสาหกรรมเลื้อผ้าสำเร็จรูป	97
	5.1	การปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักร	97
	5.2	การพัฒนาบุคลากร	100
	5.3	การปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต	100
	5.4	การพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้ตามมาตรฐานสินค้าสากล	102
	5.5	การปรับกลยุทธ์ทางด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ	103
	5.6	การปรับปรุงระบบโครงสร้างและสาธารณูปโภค	104
	5.7	ขั้นตอนการดำเนินพิธีการศุลกากร	104
	5.8	การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร	108
6	สรุปเ	เละข้อเสนอแนะ	109
	6.1	สรุป	109
	6.2	ข้อเสนอแนะ	112
	6.3	ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อ	115
รายกา	ารอ้างอิ	٩	116
ภาคผ	นวก		120
ภ	าคผนวา	n n	121
ภ	าคผนวา	กข	126
ູກ'	าคผนวเ	n e	130
IJ.	าคผนวา	N 4	132
ม	าคผนวา	ก จ	142
ประวัติ	กิผู้เขียน	.	170

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	มูลค่าการส่งออกสิ่งทอของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2532-2540 (ม.คต.ค.)	14
1.2	การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปี พ.ศ.2530-2540 (ม.คต.ค.)	15
1.3	ตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป 10 รายการแรกของไทย	16
3.1	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาบัจจุบันตั้งแต่ปี พ.ศ.2530-2538	31
3.2	สัดส่วนของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งหมตั้งแต่ปี พ.ศ.2530-2538	32
3.3	อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2530-2538	33
3.4	จำนวนการจ้างงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่ปี	
	พ.ศ.2530-2538	34
3.5	สัดส่วนของการจ้างงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่ปี พ.ศ.	
	2530-2538	35
3.6	อัตราการขยายตัวของการจ้างงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	
	ตั้งแต่ปี พ.ศ.2530-2538	36
3.7	มูลค่าการส่งออกเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของไทยปี พ.ศ.2532-2540 (ม.คต.ค.)	39
3.8	การนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ.2534-2538	40
3.9	ดุลการค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ.2513-2538	41
3.10		44
3.11	จำนวนคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ.2534-	
	2538	46
3.12	จำนวนเครื่องจักรในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าครื่องนุ่งห่มปีพ.ศ.2534-2538 .	48
	การนำเข้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ. 2537-	
	2539	48
3.14	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ.2534 <i>-</i> 2538	50
	ปริมาณการผลิตเสื้อผ้าครื่องนุ่งห่ม ปี พ.ศ.2534-2538	51
	ความต้องการใช้ การผลิต และสัดส่วนการใช้ในประเทศของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	
23	เครื่องนุ่งห่ม	54
3.17	แหล่งนำเข้าเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในปี พ.ศ.2538	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

9	ารางที		หน้า
	3.18	มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มไทยในช่วงปี พ.ศ.2535-2539	55
	3.19	การส่งออกเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มไปตลาดในข้อตกลง และนอกข้อตกลง	58
		การค้าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญในแต่ละภูมิภาคปี พ.ศ.2537	59
	3.21	นโยบายรัฐบาลทางด้านการควบคุมดูแลอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป พ.ศ. 2514 -	
		2534	60
	4.1	อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำ ปี พ .ศ.2 53 2-2539	73
	4.2	มูลค่าตลาดของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มไทยปี พ.ศ.2538	86
	5.1	อัตราภาษีนำเข้าวัตถุดิบสิ่งทอของอาเซียนในปี พ.ศ.2539	98
	5.2	อัตราภาษีนำเข้าอะไหล่ และชิ้นส่วนเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ	
		ของอาเซียน	99

สารบัญภาพ

แผนภาข	พที่	หน้า
3.1	ช่องทางการจำหน่ายของผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั้งตลาดภายในประเทศและตลาด	
	ต่างประเทศ	52
4.1	ขั้นตอนการขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ	70
4.2	ระดับความสำคัญของการปรับตัวในด้านการผลิตของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	
	ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก	75
4.3	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการผลิตของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดใหญ่	80
4.4	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการผลิตของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาด	
	กลาง	81
4.5	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการผลิตของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดเล็ก.	81
4.6	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการผลิตของอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	
	ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก	82
4.7	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการตลาดของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาด	
	ใหญ่	90
4.8	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการตลาดของโรงงานผลิตเลื้อผ้าสำเร็จรูปขนาด	
	าลาง	90
4.9	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการตลาดของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดเล็ก	91
4.10	ข้อจำกัดของการปรับตัวในด้านการตลาดของอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	
	ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก	91
4.11	ระดับความสำคัญของการปรับตัวของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดใหญ่	
	ขนาดกลาง และขนาดเล็ก	95